

den Politik, som jeg ønsker at fremme overfor Færøerne og den færøske Befolkning, og som heldigvis ikke i nogen som helst Henseende kan hindres eller skades ved Nedsættelsen af en saadan parlamentarisk Kommission. Det er mit Formaal med den Politik, jeg vil føre overfor Færøerne, at søge at lægge Forholdene saaledes til Rette, at alle vore Medborgere paa Færøerne kan føle sig i samme Grad glade ved at være Borgere i den danske Stat. Det kan kun ske, hvis vi her fra den danske Lovgivningsmagt i det hele behandler dem med tilbørlig Hensyntagen til Forholds Særegenhed, under hvilket de lever. Ud fra mit Synspunkt maa jeg ogsaa af al Evne bekæmpe alle, som ved Skrift eller Tale søger at vise den ene Halvdel af Færøernes Beboere ud af den danske Stat ved at beskyldte dem for at være danskfjendtlige og for at ville løsrive Færøerne fra Danmark.

Efter at Folketingsmand Samuelsen i Vinter i Foredrag i forsigtige Vendinger havde antydet Beskyldninger mod en Del af vore Medborgere paa Færøerne for at ville løsrive Færøerne fra Danmark, Beskyldninger, som ganske sikkert vil forekomme alle paa Færøerne saa urimelige, at de ikke kan fremsættes deroppe, altsaa, efter at de var blevet fremsat henede i forsigtige Vendinger af Folketingsmand Samuelsen, blev de i Foraaret i Artikler, som stod i „Fyens Tidende“ den 11. og 14. Marts, fremsat med større Tydelighed og langt mere utilslørede. Det var overfor disse Udtalelser, at jeg ansaa det for nødvendigt at protestere offentligt. Det er i Sandhed en meget let Opgave at jage Færingerne bort fra Danmark; naar man optræder paa en saadan Maade, at man retter Beskyldninger af en saa krænkende Art mod dem som Beskyldninger for at være danskfjendske og at ville løsrive sig fra den danske Stat. Det skal være min Opgave — saaledes har jeg følt det ved, hvad jeg hidtil har foretaget mig i færøsk Politik, og vil fremdeles føle det —, at jeg, hvor andre splitter og sætter over Styr, vil søge at samle ved en forstandig Politik overfor Færingerne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jørgen Pedersen): Der er den Forskel mellem de to ministerielle Partier, at det ene, saa vidt jeg forstod, med det ærede 17de landstingsvalgte Medlem (C. C. Andersen) som Ordfører vil stemme imod Forslaget (C. C. Andersen: Jeg sagde kun, at vi ikke vilde yde vor Medvirkning), medens derimod det andet Parti ikke vilde stemme imod, men heller ikke vilde stemme for For-

slaget. At man fra nogen af de to Partier skulde være stemt for et saadant Forslag, havde jeg ikke ventet, og det er ogsaa en af Grundene til, at Forslaget fremkommer i Landstinget i Stedet for i Folketinget. Jeg har set i Regeringens Hovedorgan, at det skulde være noget særlig betegnende for Venstre, at de tog denne Sag op i Landstinget i Stedet for i Folketinget, men den Betragtning er ganske uberettiget. Hvert Ting staar i den Henseende fuldstændig frit og har fuldstændig den samme Ret til at nedsætte parlamentariske Kommissioner, og det kan ikke siges at være betegnende for den ene eller den anden, at man vælger det ene Ting fremfor det andet til at fremsætte en Sag i. Hovedgrunden for mig har imidlertid været den, at jeg kunde skønne, at Regeringspartierne, som det ogsaa har vist sig her, ikke syntes om en saadan Kommission, og at man derfor ikke kunde være ganske sikker paa, at en saadan kunde nedsættes i Folketinget, hvor der er et Flertal af de to Partier, selv om det ikke er meget imponerende stort. Men selv om man tænkte sig, at disse Partier vilde tage samme Standpunkt, som nu det ærede landstingsvalgte Medlem fra København (Trier), nemlig at sige: vi vil ikke modsætte os Forslaget, og maaske finde, at det var det klogeste, kunde man dog være temmelig sikker paa, at det Flertal, som de vilde sætte ind i en saadan Kommission i Folketinget, ogsaa vilde tage Ledelsen af Kommissionens Arbejde. Ingen kan vel være i Tvivl om, at de, der ønsker et virkelig Udbytte af denne Kommissions Arbejde, er dem, som mener, at den er berettiget og nødvendig, og skal man faa et saadant Udbytte af dens Arbejde, skal den ogsaa ledes fra den Side og ikke fra den Side, som mener, at den er overflødig, egentlig skadelig.

Den Betragtning, at en Kommission særlig skulde gøre Skade for Forhandlingerne med Island, forstaar jeg slet ikke. Jeg ved ikke, hvad Skade det skulde gøre, at man besluttede at undersøge Forholdene paa Færøerne og Ministeriets Stilling dertil; jeg forstaar det ikke. Men medens denne Betragtning altsaa for det ene Partis Vedkommende har været tilstrækkelig afgørende til, at det modsætter sig Kommissionen, har den dog ikke været tilstrækkelig afgørende for det andet Parti til, at det vil modsætte sig den.

Den højtærede Minister har, efter hvad han fremstillede, et meget smukt Formaal med sin Færøpolitik, nemlig at gøre dem alle sammen tilfredse deroppe, være lige god mod dem alle og kun at være streng